

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 13.8.2020
COM(2020) 374 final

2020/0175 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Комитета по търговия, създаден по силата на Временното споразумение за партньорство между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга страна, във връзка с приемането на процедурния правилник на Комитета по търговия и на процедурния правилник на специалните комитети

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. ПРЕДМЕТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Настоящото предложение се отнася до решението за установяване на позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Комитета по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн, създаден с Временното споразумение за партньорство между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга страна, във връзка с приемането на процедурния правилник на Комитета по търговия и на процедурния правилник на специалните комитети.

2. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

2.1. Временното споразумение за партньорство между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга страна

На 30 юли 2009 г. ЕС подписа Временното споразумение за партньорство¹, с което се установява рамка за Споразумение за икономическо партньорство (наричано по-долу „споразумението“) между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга страна.

Споразумението се прилага временно от Папуа-Нова Гвинея от 20 декември 2009 г., Фиджи — от 28 юли 2014 г., Самоа — от 31 декември 2018 г. и Соломоновите острови — от 17 май 2020 г.

Споразумението има за цел:

- а) да позволи на държавите от Тихоокеанския басейн да използват подобрения достъп до пазара, предложен от ЕС;
- б) да насърчи устойчивото развитие и постепенното интегриране на държавите от Тихоокеанския басейн в световната икономика;
- в) да създаде зона за свободна търговия между страните на основата на взаимния интерес чрез поетапна либерализация на търговията по начин, съответстващ на приложимите правила на СТО и принципа на асиметричния подход, при отчитане на специфичните нужди и ограниченията по отношение на капацитета на държавите от Тихоокеанския басейн, що се отнася до равнището на ангажиментите и графика за изпълнението им;
- г) да установи подходящите процедури за уреждане на спорове, както и
- д) да установи подходящите институционални договорености.

2.2. Комитетът по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн

Комитетът по търговия, който се състои от представители на ЕС и на държавите от Тихоокеанския басейн (Фиджи, Папуа-Нова Гвинея, Самоа и Соломоновите острови), изготвя свой процедурен правилник и се председателства съвместно от представител на страната по споразумението ЕС и представител на държавите от Тихоокеанския регион. Дватама съпредседатели председателстват заседанията на ротационен принцип.

¹ Решение на Съвета от 13 юли 2009 г. за подписване и временно прилагане на Временното споразумение за партньорство между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга страна (ОВ L 272, 16.10.2009 г., стр. 1).

За целите на споразумението лицето, председателстващо заседанието, се смята за „съпредседател, изпълняващ функциите на председател“ до момента на започване на следващото заседание и на поемане на функциите на председател от съпредседателя от другата страна.

Комитетът по търговия разглежда всички въпроси, необходими за прилагането на споразумението. При изпълнението на функциите си Комитетът по търговия може а) да създава всякакви специални комитети или органи, необходими за прилагането на споразумението, и да упражнява надзор над тях; б) да заседава по всяко време, за което страните са постигнали съгласие; в) да разглежда всякакви въпроси, попадащи в приложното поле на споразумението, и да предприема подходящи действия при изпълнението на функциите си; г) да взема решения или да отправя препоръки в случаите, предвидени в споразумението.

Комитетът по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн ще делегира конкретни изпълнителни правомощия за вземане на решения на специалните комитети съгласно предвиденото в съответните разпоредби на споразумението, и по-специално на Специалния комитет за митническо сътрудничество и правила за произход.

2.3. Предвиденият акт на Комитета по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн

През последното тримесечие на 2020 г., а именно по време на осмото си заседание, Комитетът по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн предстои да вземе решение за приемане на процедурния правилник на Комитета по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн и на специалните комитети (наричано по-долу „предвиденият акт“).

Целта на предвидения акт е да се определят правила, които са задължителни за страните по споразумението и уреждат организацията и функционирането на Комитета по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн и на съответните подструктури, посочени в разпоредбите на член 68 от споразумението.

3. Позиция, която трябва да се заеме от името на Съюза

В член 68 е предвидено задължение за Комитета по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн да изготви свой процедурен правилник.

С предложеното решение на Съвета се установява позицията на Съюза, която трябва да се заеме във връзка с приемането на процедурния правилник на Комитета по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн и на специалните комитети, като по този начин ще бъдат изпълнени задълженията на ЕС, произтичащи от разпоредбите на временното споразумение.

За основа на въпросната позиция следва да послужи проектът на решение на Комитета по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн, приложен към проекта на решение на Съвета. В приложението към решението на Комитета по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн са установени изискванията по отношение на ролята и названието на Комитета по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн, състава и председателството, секретариата, заседанията, делегациите, документите, кореспонденцията, дневния ред на заседанията, поканата за участие на експерти, протоколите, решенията и препоръките, прозрачността, езиците, разходите, специалните комитети или органи и измененията на процедурния правилник.

4. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ

4.1. Процесуалноправно основание

4.1.1. Принципи

В член 218, параграф 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се предвижда приемането на решения за установяване на „позициите, които трябва да се заемат от името на Съюза в рамките на орган, създаден със споразумение, когато този орган има за задача да приема актове с правно действие, с изключение на актовете за допълнение или изменение на институционалната рамка на споразумението“.

Понятието „актове с правно действие“ включва актове с правно действие по силата на нормите на международното право, които уреждат съответния орган. То включва също така инструменти, които нямат обвързващ характер съгласно международното право, но са „годни да окажат съществено въздействие върху съдържанието на приеманата от законодателя на Съюза нормативна уредба“.

4.1.2. Приложение в конкретния случай

Комитетът по търговия е орган, създаден по силата на Споразумението за икономическо партньорство.

Актът, който Комитетът по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн има за задача да приеме, представлява акт с правно действие. Предвиденият акт ще бъде обвързващ съгласно международното право в съответствие с член 68 от споразумението.

Предвиденият акт не допълва, нито изменя институционалната рамка на споразумението.

Поради това процесуалноправното основание за предложеното решение е член 218, параграф 9 от ДФЕС.

4.2. Материалноправно основание

4.2.1. Принципи

Материалноправното основание за дадено решение съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС зависи преди всичко от целта и съдържанието на предвидения акт, във връзка с който се заема позиция от името на Съюза. Ако предвиденият акт преследва две цели или се състои от две части и ако едната от целите или частите може да се определи като основна, докато другата е само акцесорна, решението съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС трябва да се основава на едно-единствено материалноправно основание, а именно на изискваното от основната или преобладаващата цел или част.

4.2.2. Приложение в конкретния случай

Материалноправното основание за решението на ЕС от 15 февруари 2011 г. за сключване на споразумението е член 207 от ДФЕС. Освен това основната цел и съдържанието на предвидения акт са свързани с общата търговска политика. Съответно предметът на предвидения акт се отнася до област, в която Съюзът разполага с изключителна външна компетентност по силата на член 3, параграф 2 от ДФЕС.

Поради това материалноправното основание за предложеното решение е член 207, параграф 4, първа алинея от ДФЕС.

4.3. Заключение

Правното основание за предложеното решение следва да бъде член 207, параграф 4, първа алинея от ДФЕС във връзка с член 218, параграф 9 от него.

5. ПУБЛИКУВАНЕ НА ПРЕДВИДЕНИЯ АКТ

Тъй като с предвидения акт на Комитета по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн ще се приложи Споразумението за икономическо партньорство, е целесъобразно след приемането на този акт той да бъде публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Комитета по търговия, създаден по силата на Временното споразумение за партньорство между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга страна, във връзка с приемането на процедурния правилник на Комитета по търговия и на процедурния правилник на специалните комитети

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207, параграф 4, първа алинея във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) На 30 юли 2009 г. Съюзът подписа Временното споразумение за партньорство, с което се установява рамка за Споразумение за икономическо партньорство (наричано по-долу „споразумението“) между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга страна¹. Споразумението се прилага временно от Папуа-Нова Гвинея от 20 декември 2009 г., Фиджи — от 28 юли 2014 г., Самоа — от 31 декември 2018 г. и Соломоновите острови — от 17 май 2020 г.
- (2) По силата на член 68 от споразумението се създава Комитет по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн, който има за задача за разглежда всички въпроси, необходими за прилагане на споразумението.
- (3) В член 68 е предвидено задължение за Комитета по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн да изготви свой процедурен правилник и да делегира конкретни изпълнителни правомощия за вземане на решения на специалните комитети, предвидени в съответните разпоредби на споразумението.
- (4) По време на осмото си заседание Комитетът по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн ще приеме своя процедурен правилник и този на специалните комитети.
- (5) Европейският съюз следва да определи позицията, която трябва да се заеме във връзка с приемането на тези процедурни правилници,

¹ ОВ L 272, 16.10.2009 г., стр. 1.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза по време на осмото заседание на Комитета по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн по отношение на процедурния правилник на Комитета по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн и на специалните комитети, се основава на проекта на решение на Комитета по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн, приложен към настоящото решение.

Член 2

След приемането му решението на Комитета по търговията между ЕС и държавите от Тихоокеанския басейн се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета
Председател